

opusdei.org

Juri, Sergei, og det hellige i arbeidet

Meningen med yrkesarbeidet og ”kristen materialisme” er noe av det to russiske medarbeidere i Opus Dei fant hos den hellige Josemaría.

13.07.2010

Sergei er russisk-ortodoks og medarbeider i Opus Dei. Den 28-årige historikeren fra Rjasan sørøst for Moskva ble kjent med Opus Dei gjennom den hellige Josemarías skrifter på internett. – Juri ble døpt i 55-årsalderen, er fysiker og holder

foredrag i Verkets senter i Moskva innen emnene vitenskap og religion.

Sergei: ”Den hellige Josemarías bøker er ikke skrevet for alle men for hvert enkeltindivid.”

”At Herren har gitt oss livet, er bare begynnelsen på vår vei. På vei til Guds rike er vi alle like, uansett hvilken familie vi er født inn i. Dette gjorde svaret på våre spørsmål: ”Hvem er jeg?” og ”Hvorfor er jeg til?” så viktige.

En dag fortalte en venn av meg følgende: Etter min eksamen anså jeg meg selv som et superviktig medlem i samfunnet. Innen kort tid burde en generaldirektør for et betydningsfullt firma komme forbi meg i en flott bil og si. ”Herr Såogså, i firmaet har vi bare ventet på deg som medarbeider. Hjertelig velkommen til din nye arbeidsplass!” Men nei, ingen limousin dukket opp. Tvert imot trengte jeg lang tid på å finne en

jobb. Og da jeg endelig fant en, tilsvarte den ikke min utdannelse i det hele tatt.”

For meg var det omtrent på samme måte. Etter studiene arbeidet jeg i flere år på min doktorgradsavhandling, og hadde bare en liten inntekt fra tilfeldige jobber. Et par måneder før jeg forsvarte avhandlingen, oppdaget jeg den kristne troen. Deretter fikk jeg to faste ansettelser, og må innrømme at det stort sett slett ikke gikk så ille.

Trass i dette merket jeg at jeg savnet noe. Mitt arbeid opptok meg ikke helt og fullt, og jeg følte at jeg kunne gjøre noe større og mer interessant, men det var ikke av interesse for sjefene mine. I lengden kunne jeg ikke fortsette med en slik utilfredshet. Jeg prøvde å finne en vei ut av denne blindgaten, men egentlig søkte jeg meg selv.

Tilfeldigvis fant jeg gjennom internett et par sitater fra bøker av den hellige Josemaría. Det var bare et par linjer, men jeg ble fyr og flamme. Jeg opplevde at de var rettet bare til meg: ”En ung mann skrev til meg: ’Mitt ideal er så stort at bare havet kan romme det.’ – Jeg svarte: Og tabernaklet, som er så ’lite’? Og verkstedet i Nasaret, som var så ’uanselig’? I hverdagens storhet – der venter han på oss!” (Plogfuren 486)

Når man studerer portretter har man vanligvis en følelse av at den portretterte personen ser direkte på en. Og når man beveger seg, følger vedkommende deg med blikket. Nettopp slik opplevde jeg det: ”Den hellige Josemarías bøker er ikke skrevet for alle, men for hvert enkeltindivid.”

Å oppdage den dypere meningen i alt jeg gjør, selv om det kan være et kjedelig og rutinepreget arbeid, er

ikke noe nytt, kan man si, men en eldgammel sannhet. Men når du siden leser: ”I Guds øyne er intet arbeid i seg selv stort eller lite. Alt får sin verdi gjennom den kjærligheten som det utføres med” (Plogfuren 487) – da blir denne sannheten plutselig overraskende aktuell.

Så snart min innstilling til arbeidet hadde forandret seg, begynte jeg også å utføre det bedre, og kreve mer av meg selv. Men det viktigste var at jeg forsto bedre hvorfor jeg egentlig arbeidet. Hvis man en gang har lest den hellige Josemarías bøker og virkelig tatt dem til seg, kan man ikke lenger slurve med arbeidet eller bare utføre det fordi man må. Man gjør det jo for Herren. Som Escrivá skriver: ”Vi kan ikke tilby Herren noe som innen rammen av våre stakkarslige menneskelige begrensninger ikke er perfekt, plettfritt, nøyaktig utført ned til minste detalj.” (Guds venner, 55)

På den måten har den hellige Josemaría hjulpet meg til å finne meg selv og meningen med det jeg gjør og utføre mine plikter med en indre fred.”

Juri: ”Den hellige Josemarías kristne materialisme tiltaler meg mest”

Jeg blir stadig imponert av hva den hellige Josemaría sier, nemlig at hver kristen skal utføre sitt arbeid så fullkomment som mulig, ettersom det bare da kan ofres til Gud.

Arbeidet er en renselsens og helliggjørelsens vei. Det får oss til å være Guds medskapere. Godt utført arbeid er av grunnleggende betydning – ikke bare for vår personlige utvikling, men for hele menneskeheten. Det fører menneskene sammen.

I sovjettiden var det forbudt å snakke om religion. Til tross for det hadde

mine kolleger og jeg en følelse av at det menneskelige arbeidet måtte ha en guddommelig betydning.

Marxismen snakker om et fremtidig kommunistisk samfunn, der praktisk talt ingen skulle trenge å arbeide. På den andre siden påstår den moderne eliten at alt går an å regulere med finansspekulasjoner.

Utfra dette er det den ”kristne materialismen” i den hellige Josemarías bøker som tiltaler meg mest. Den hellige Josemarías appell til helliggjørelse gjennom arbeidet er viktig for vår tid.”

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/juri-sergei-og-det-hellige-i-arbeidet/>
(08.04.2026)